Bergur Snorrason

16. febrúar 2021

Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.

- Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.
- Við viljum:

- Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.
- ► Við viljum:
 - Bera saman jafngildisflokka mismunandi staka.

- Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.
- ► Við viljum:
 - Bera saman jafngildisflokka mismunandi staka.
 - Sameina jafngildisflokka.

- Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.
- Við viljum:
 - Bera saman jafngildisflokka mismunandi staka.
 - Sameina jafngildisflokka.
- ▶ Við tölum um aðgerðirnar find(x) og join(x, y).

▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}.$

- ► Tökum sem dæmi einstökungasafnið {{1}, {2}, {3}, {4}, {5}}.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3}, {2,5}, {4}}.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- ▶ join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3}, {2,5}, {4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3},{2,4,5}}.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3},{2,5},{4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3},{2,4,5}}.
- ▶ join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3},{2,5},{4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3},{2,4,5}}.
- ▶ join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.
- ► Á sérhverjum tímapunkti myndi find(x) skila einhverju staki sem er í sama mengi og x.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3},{2,5},{4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3},{2,4,5}}.
- ▶ join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.
- Á sérhverjum tímapunkti myndi find(x) skila einhverju staki sem er í sama mengi og x.
- Mikilvægt er að find(...) skilar sama stakinu fyrir sérhvert stak í sérhverjum jafngildisflokki.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- join(1, 3) gefur okkur $\{\{1,3\},\{2\},\{4\},\{5\}\}.$
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3}, {2,5}, {4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3},{2,4,5}}.
- ▶ join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.
- Á sérhverjum tímapunkti myndi find(x) skila einhverju staki sem er í sama mengi og x.
- Mikilvægt er að find(...) skilar sama stakinu fyrir sérhvert stak í sérhverjum jafngildisflokki.
- ➤ Til dæmis, í þriðja punktinum myndi find(1) og find(3) þurfa að skila sama stakinu.

- ▶ Tökum sem dæmi einstökungasafnið $\{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$.
- ▶ join(1, 3) gefur okkur {{1,3}, {2}, {4}, {5}}.
- ▶ join(2, 5) gefur okkur {{1,3}, {2,5}, {4}}.
- ▶ join(2, 4) gefur okkur {{1,3}, {2,4,5}}.
- ▶ join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.
- Á sérhverjum tímapunkti myndi find(x) skila einhverju staki sem er í sama mengi og x.
- Mikilvægt er að find(...) skilar sama stakinu fyrir sérhvert stak í sérhverjum jafngildisflokki.
- ➤ Til dæmis, í þriðja punktinum myndi find(1) og find(3) þurfa að skila sama stakinu.
- Við köllum þetta stak ráðherra (e. representative) jafngildisflokksins.

► Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en *n*.

- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.

- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.
- Fylkið p mun nú geyma foreldri sérhvers stak.

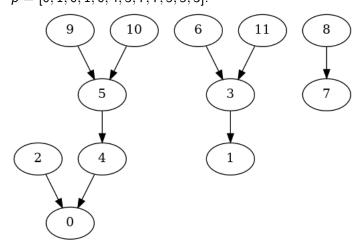
- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.
- Fylkið p mun nú geyma foreldri sérhvers stak.
- Foreldrin mynda keðjur.

- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.
- Fylkið p mun nú geyma foreldri sérhvers stak.
- Foreldrin mynda keðjur.
- Keðjurnar eru jafngildisflokkarnir.

- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.
- Fylkið p mun nú geyma foreldri sérhvers stak.
- Foreldrin mynda keðjur.
- Keðjurnar eru jafngildisflokkarnir.
- Sérhver keðja endar í einhverju staki, sem munu vera ráðherra jafngildisflokksins.

▶ Keðjurnar sem fást með $\{\{0, 2, 4, 5, 9, 10\}, \{1, 3, 6, 11\}, \{7, 8\}\}$ gætu til dæmis verið gefnar með p = [0, 1, 0, 1, 0, 4, 3, 7, 7, 5, 5, 3].

► Keðjurnar sem fást með $\{\{0, 2, 4, 5, 9, 10\}, \{1, 3, 6, 11\}, \{7, 8\}\}$ gætu til dæmis verið gefnar með p = [0, 1, 0, 1, 0, 4, 3, 7, 7, 5, 5, 3].

► Til að fá ráðherra flokks tiltekins staks er hægt að fara endurkvæmt upp keðjuna.

- ► Til að fá ráðherra flokks tiltekins staks er hægt að fara endurkvæmt upp keðjuna.
- Til að sameina flokka nægir að breyta foreldri ráðherra annars flokksins yfir í eitthvert stak hins flokksins (sér í lagi ráðherrann).

- ➤ Til að fá ráðherra flokks tiltekins staks er hægt að fara endurkvæmt upp keðjuna.
- ► Til að sameina flokka nægir að breyta foreldri ráðherra annars flokksins yfir í eitthvert stak hins flokksins (sér í lagi ráðherrann).
- ▶ Báðar þessar aðgerðir er auðvelt að útfæra.

Frumstæð sammengisleit

```
1 #define MAXN 1000000
  int p[MAXN];
4 int find(int x)
       if (p[x] = x) return x;
       return find (p[x]);
10 void join (int x, int y)
11 {
12
       p[find(x)] = find(y);
13 }
14
15 int main()
16
17
       int i, n = MAXN;
18
       for (i = 0; i < n; i++) p[i] = i;
19
20 }
```

▶ Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}($

▶ Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.

- ▶ Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}($).

- Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}(n)$.

- Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Við myndum því aðeins ná að svara n fyrirpsurnum ef $n \le 10^4$.

- Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Við myndum því aðeins ná að svara n fyrirpsurnum ef $n \le 10^4$.
- Því er ekki ráðlagt að nota þessa frumstæðu útfærslu.

- ▶ Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}(n)$.
- ▶ Við myndum því aðeins ná að svara n fyrirpsurnum ef $n \le 10^4$.
- Því er ekki ráðlagt að nota þessa frumstæðu útfærslu.
- Hana má þó bæta.

Keðjuþjöppuð sammengisleit

Lykilatriðið í bætingunni er að smækka keðjurnar.

Keðjuþjöppuð sammengisleit

- Lykilatriðið í bætingunni er að smækka keðjurnar.
- ▶ Í hvert sinn sem við köllum á find(...) þá fletjum við keðjun sem við heimsækjum.

Keðjuþjöppuð sammengisleit

- Lykilatriðið í bætingunni er að smækka keðjurnar.
- Í hvert sinn sem við köllum á find(...) þá fletjum við keðjun sem við heimsækjum.
- Þetta er gert með því að setja p[x] sem ráðherra flokks x, í hverju skrefi endurkvæmninnar.

Keðjuþjöppuð sammengisleit

- Lykilatriðið í bætingunni er að smækka keðjurnar.
- Í hvert sinn sem við köllum á find(...) þá fletjum við keðjun sem við heimsækjum.
- Þetta er gert með því að setja p[x] sem ráðherra flokks x, í hverju skrefi endurkvæmninnar.
- ▶ Þetta köllum við *keðjuþjöppun* (e. *path compression*).

• Gefum okkur p = [0, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7].

- Gefum okkur p = [0, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7].
- Ljóst er að find(5) skilar 0.

- Gefum okkur p = [0, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7].
- Ljóst er að find(5) skilar 0.
- Ef við notum frumstæða sammengisleit breytist p ekki neitt begar kallað er á find en með keðjuþjappaðri sammengisleit þjappast keðjan frá og með 5 og því fæst p = [0, 0, 0, 0, 0, 0, 5, 6, 7].

$$p = [0, 0, 0, 0, 0, 0, 5, 6, 7].$$

- Gefum okkur p = [0, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7].
- Ljóst er að find(5) skilar 0.
- ▶ Ef við notum frumstæða sammengisleit breytist p ekki neitt þegar kallað er á find en með keðjuþjappaðri sammengisleit þjappast keðjan frá og með 5 og því fæst p = [0,0,0,0,0,0,5,6,7].
- ► Takið eftir að nú er líka styttra í ráðherrann fyrir stök 6, 7 og 8, þó við heimsóttum þau ekki í endurkvæmninni.

Keðjuþjöppað sammengisleit

```
1 #define MAXN 1000000
  int p[MAXN];
  int find (int x)
       if (p[x] = x) return x;
       return p[x] = find(p[x]);
9
10 void join(int x, int y)
11 {
12
       p[find(x)] = find(y);
13 }
14
15 int main()
16
17
       int i. n = MAXN:
18
       for (i = 0; i < n; i++) p[i] = i;
19
20 }
```

Það er flóknara að lýsa tímaflækju keðjuþjappaðrar sammengisleitar.

- Það er flóknara að lýsa tímaflækju keðjuþjappaðrar sammengisleitar.
- Á heildina litið (e. amortized) er tímaflækjan er $\mathcal{O}(\alpha(n))$, þar sem α er andhverfa Ackermann fallsins.

- Það er flóknara að lýsa tímaflækju keðjuþjappaðrar sammengisleitar.
- ▶ Á heildina litið (e. amortized) er tímaflækjan er $\mathcal{O}(\alpha(n))$, þar sem α er andhverfa Ackermann fallsins.
- Fyrir þau n sem við fáumst við er $\alpha(n)$ nánast fast.

- Það er flóknara að lýsa tímaflækju keðjuþjappaðrar sammengisleitar.
- ▶ Á heildina litið (e. amortized) er tímaflækjan er $\mathcal{O}(\alpha(n))$, þar sem α er andhverfa Ackermann fallsins.
- Fyrir þau n sem við fáumst við er $\alpha(n)$ nánast fast.
- Við ímyndum okkur því alltaf að sammengisleit hafi tímaflækju $\mathcal{O}(n)$.

Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

```
2 int p[MAXN]; // = [-1, -1, ..., -1]
3 int find(int x)
4 {
5     return p[x] < 0 ? x : (p[x] = find(p[x]));
6 }
7 void join(int x, int y)
8 {
9     int rx = find(x), ry = find(y);
10     if (rx == ry) return;
11     if (p[rx] > p[ry]) p[ry] += p[rx], p[rx] = ry;
12     else p[rx] += p[ry], p[ry] = rx;
13 }
```

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

```
2 int p[MAXN]; // = [-1, -1, ..., -1]
3 int find(int x)
4 {
5     return p[x] < 0 ? x : (p[x] = find(p[x]));
6 }
7 void join(int x, int y)
8 {
9     int rx = find(x), ry = find(y);
10     if (rx == ry) return;
11     if (p[rx] > p[ry]) p[ry] += p[rx], p[rx] = ry;
12     else p[rx] += p[ry], p[ry] = rx;
```

Í þessari út færlsu geymir ráðherrann neikvæða tölu, en önnur stök vísa ennþá upp keðjuna.

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

```
2 int p[MAXN]; // = [-1, -1, ..., -1]
3 int find(int x)
4 {
5     return p[x] < 0 ? x : (p[x] = find(p[x]));
6 }
7 void join(int x, int y)
8 {
9     int rx = find(x), ry = find(y);
10     if (rx == ry) return;
11     if (p[rx] > p[ry]) p[ry] += p[rx], p[rx] = ry;
12     else p[rx] += p[ry], p[ry] = rx;
```

- Í þessari út færlsu geymir ráðherrann neikvæða tölu, en önnur stök vísa ennþá upp keðjuna.
- Þessi tala svarar til fjölda staka í þeim keðjum sem enda í ráðherranum.

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

```
2 int p[MAXN]; // = [-1, -1, ..., -1]
3 int find(int x)
4 {
5    return p[x] < 0 ? x : (p[x] = find(p[x]));
6 }
7 void join(int x, int y)
8 {
9    int rx = find(x), ry = find(y);
10    if (rx == ry) return;
11    if (p[rx] > p[ry]) p[ry] += p[rx], p[rx] = ry;
12    else p[rx] += p[ry], p[ry] = rx;
```

- Í þessari út færlsu geymir ráðherrann neikvæða tölu, en önnur stök vísa ennþá upp keðjuna.
- Þessi tala svarar til fjölda staka í þeim keðjum sem enda í ráðherranum.
- Svo -p[find(x)] er fjöldi staka í jafngildisflokki x.

